Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2026–2027

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

68

Vragen van het lid **Schilder** (Groep Markuszower) aan de Minister van Justitie en Veiligheid over *de verslechterende veiligheid van lhbti'ers in Nederland* (ingezonden 29 juli 2026).

Antwoord van Minister **Van Weel** (Justitie en Veiligheid) (ontvangen 21 september 2026). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2025–2026, nr. 2716.

Vraag 1
Heeft u kennisgenomen van het bericht «7 op 10 lhbti+'ers denken dat het een probleem is om hun geaardheid in het openbaar te tonen»?[1]

Antwoord 1
Ja, daar heb ik kennis van genomen.

Vraag 2
Hoe heeft het zover kunnen komen dat Nederland, ooit een van de veiligste landen voor homoseksuelen, inmiddels een land is geworden waar grote groepen lhbti'ers zich niet meer veilig voelen om hand in hand over straat te lopen of openlijk uit te komen voor hun geaardheid?

Antwoord 2
De door u geschetste ontwikkeling vind ik uiterst zorgelijk. Het moet voor iedereen veilig zijn om openlijk uit te komen voor hun geaardheid zonder vrees voor intimidatie of geweld. De oorsprong van de ontwikkeling is complex. Hoewel maatschappelijke acceptatie in brede zin toeneemt, leidt meer zichtbaarheid ook tot meer frictie met intolerante opvattingen. Ook toegenomen polarisatie en verruwing in het publieke debat speelt mee. Het is daarom belangrijk om met een brede aanpak in te zetten op het vergroten van de veiligheid en om consequent uit te stralen en te spreken dat iedereen – ongeacht wie iemand is en van wie iemand houdt – vrij is om zichzelf te zijn en veilig door het leven moet kunnen gaan.

[1] EenVandaag, 27 juli 2026, 7 op 10 lhbti+'ers denken dat het een probleem is om hun geaardheid in openbaar te tonen: «Ik word dagelijks nageroepen» (https://eenvandaag.avrotros.nl/opiniepanel/uitslagen/7-op-10-lhbtiers-denken-dat-het-een-probleem-is-om-hun-geaardheid-in-openbaar-te-tonen-ik-word-dagelijks-nageroepen-164335)

ah-tk-20262027-68
ISSN 0921 - 7398
's-Gravenhage 2026

Vraag 3
Erkent u dat de groei van bevolkingsgroepen afkomstig uit vooral islamitische landen, waar homoseksualiteit maatschappelijk en religieus wordt afgewezen en zelfs vaak keihard wordt afgestraft, inclusief de nazaten die in Nederland geboren zijn, de grootste factor is voor de onveiligheid van lhbti'ers in Nederland? Zo nee, waarop baseert u dat? Zo ja, welke consequenties verbindt u daaraan?

Antwoord 3
In het artikel wordt gesteld dat lhbtiq+ers met deze weerstand met name voelen vanuit religieuze hoek. Zij wijzen met name naar de islam, maar ook naar christelijke groepen. Daarnaast wordt gewezen op de toegenomen populariteit van extreemrechts gedachtengoed zoals de «manosphere». Welk van deze factoren de grootste factor is voor onveiligheid van lhbtiq+ personen blijkt niet uit de mij beschikbare gegevens. Het bestrijden van onveiligheid vergt een brede aanpak (verder toegelicht in antwoord 7) die zich op alle factoren richt.

Vraag 4
Erkent u dat een opengrenzenbeleid grote gevolgen heeft voor de openbare orde en de veiligheid wanneer personen worden toegelaten die fundamentele Nederlandse vrijheden, waaronder de acceptatie van homoseksualiteit, sterk afwijzen en zelfs afstraffen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4
Nederland kent geen opengrenzenbeleid. Het is belangrijk dat mensen die hier binnenkomen, ook onze waarden onderschrijven.

Vraag 5 en 6
Hoeveel verdachten van anti-lhbti-geweld hadden de afgelopen vijf jaar een migratieachtergrond, een asielachtergrond of een niet-Nederlandse nationaliteit en wordt er werk van gemaakt om deze mensen direct uit ons land te zetten?
Indien deze gegevens niet worden geregistreerd, erkent u dat het bijhouden van achtergronden bijdraagt aan een effectieve gerichtere aanpak? Bent u bereid deze registratie alsnog structureel mogelijk te maken? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 5 en 6
Cijfers over het aantal verdachten van geweld tegen lhbtiq+ personen met een migratieachtergrond, asielachtergrond of een niet-Nederlandse nationaliteit zijn niet beschikbaar. Optreden tegen strafbare feiten gebeurt altijd individueel, proportioneel en binnen het kader van de wet. Ik zie daarom geen waarde in het registreren van genoemde kenmerken voor de effectieve aanpak van geweld (en andere vormen van discriminatie) jegens de lhbtiq+ gemeenschap.
In algemene zin kan gezegd worden dat wanneer een asielzoeker bij (onherroepelijk) rechterlijk vonnis is veroordeeld voor een misdrijf er altijd wordt onderzocht of de asielvergunning ingetrokken kan worden of dat de verblijfsaanvraag asiel afgewezen kan worden op grond van openbare orde. Uw Kamer is over het beleid dienaangaande geïnformeerd bij brief van 18 december 2024.[2]

Vraag 7
Deelt u de mening dat de vrijheid van lhbti'ers om veilig en ongehinderd in de openbare ruimte zichzelf te kunnen zijn, te allen tijde moet worden beschermd en dat personen die zich schuldig maken aan geweld, bedreiging of intimidatie vanwege iemands geaardheid keihard, nog harder dan ooit tevoren, moeten worden aangepakt? Zo ja, welke aanvullende maatregelen bent u bereid te treffen om ervoor te zorgen dat anti-lhbti-geweld en -intimidatie daadkrachtiger worden bestreden?

[2] Kamerstukken II, 2024/25, 19 637, nr. 3327.

Antwoord 7
Vanzelfsprekend deelt het kabinet deze mening. Via verschillende routes wordt ingezet op het verbeteren van de veiligheid van lhbtiq+ personen. Vanuit de Ministeries van JenV en OCW is vorig jaar de Versterkte Aanpak Lhbitq+ veiligheid 2026–2029 aan uw Kamer verstuurd. Deze versterkte aanpak bevat maatregelen langs drie strategische doelen. De eerste daarvan is het vergroten van de persoonlijke veiligheid van lhbtiq+ personen in de publieke ruimte, in huiselijke kring en online. Het tweede doel is het vergroten van de veiligheid voor lhbtiq+ personen bij instanties als de politie, de antidiscriminatievoorzieningen, op scholen, bij de IND, etc. Ten slotte zet het kabinet in op het versterken van veiligheid voor lhbtiq+ personen als maatschappelijke norm: de norm dat iedereen veilig dient te zijn en dat geweld tegen en discriminatie van lhbtiq+ personen onacceptabel is. Jaarlijks wordt uw Kamer over de voortgang van de Versterkte Aanpak geïnformeerd. In het najaar van 2026 volgt hierover een brief.